

Kapitola **Nač zaměřit vzdělávání**

úsek

text

Kolem vzdělávání tradičně panuje množství protichůdných názorů. Téměř všichni se shodují v tom, že kvalitní vzdělání je zapotřebí, ale pozorováním potíží s financováním školství můžeme dojít k tomu, že skutky tomu protirečí.

Antecepční teorie (zkratka AT) by mohla vnést světlo do otázky, co je vůbec ono kvalitní vzdělání, a co jím není. Současně by AT mohla ukazovat směr dalšího rozvoje

Předně z kapitoly a DA (deduktivní aparát - viz díl 2 část SZ - teorie seznamů) vyplývá, že to nejcennější, co civilizace má, jsou úspěšné redukce rozsáhlých seznamů. Ve spojení s dedukcí to poskytuje jedinci obrovský potenciál.

Dále z DA vyplývá, že bez vynikajícího ovládnutí jazyka je jedinec připraven o hotové jazykové dedukce, a zhoršuje to jeho šance uspět v soutěžích.

Konečně z kapitoly o náboženstvích plyne, že jedinec by měl zvládnout znalost rodného boha a světového boha. Kdo je rodný bůh bývá většinou jasné z rodiny. Avšak kdo je světový bůh? Ten se v současné době teprve rodí. Přemýšliví lidé napříč kulturami docházejí k určitým společným poznatkům, v nichž tento světový bůh miluje celý pozemský ekosystém a v něm i lidi všech ras a náboženství. Není možné jej prostě ztotožnit s některým monotheem současných církví, a to jednoduše proto, že každý tento bůh je vybaven některými vlastnostmi, které jsou pro jiná náboženství nepřijatelná. Zejména má z nějakého důvodu sklon nadřizovat svým ctitelům. Ne tak světový bůh. Výuka o světovém bohu se jeví jako jediná cesta k přežití. Pokud budou národy disponovat obrovskými ničivými technologiemi a budou ctiteli antagonistických bohů, jednoho dne k sebezničení dojde.

Globalizace si žádá světového boha.

Způsob vyučování těchto pilířů (významné redukce, světový jazyk, světový bůh) musí odrážet poznatky AT. Tedy biflování seznamů omezit jen na skutečné nezbytnosti. Uznávat omezenou kapacitu mozku zahrnovat nové a nové položky seznamu. Uznávat potřebu zařadit naučené do antecepčních souvislostí, používat ke zkoušení herní postupy a soutěže mezi podobně vzdělanými skupinami s učitelem jako trenérem, spíše než formou soutěže mezi studujícími na jedné straně a učitelem na druhé.

Vraťme se chvíli zpátky k počátkům povinné školní docházky. Tehdy v Evropě 18. století byla většina obyvatel zaměstnána v zemědělství a počínající průmysl narážel na triviální nedostatky uchazečů, jako rozlišovat pravou a levou stranu, přečíst jednoduché instrukce, sečíst několik jednomístných čísel.

Založené trojtřídky (triviální školy) prosadily naučení těch nejzákladnějších dovedností, ale nekladly si cíle 21.století. Absolventi triviálních škol ovládali základní požadavky rozvíjejících se manufaktur, obecní vývěsní tabule, nároky na vojíny v armádě, a nadanější mezi nimi mohli pokračovat v dalším vzdělávání na vyšších školách.

Nezapomeňme však, že děti ve věku 6-10 let už byly cennými pomocníky v hospodářství. Jejich výpadek v době školní docházky v řadě rodin vadil a vyučování muselo používat i donucovací prostředky jak vůči rodičům, tak vůči dětem. Prázdniny byly vynuceny hospodářskými potřebami dětské pomoci - od hlídání mladších sourozenců, pasení menších hospodářských zvířat a donášky jídla na pole až po pomoc při sklizni. Mnohé děti mohly doma slyšet slova o zbytečné ztrátě času ve škole a měly nízkou motivaci k učení.

1) Vyučování úspěšných redukcí

Uvědomme si, že z jinde uváděných důvodů mají dnešní producenti docela jiné potřeby, než na začátku zavádění povinné školní docházky. Možná nepotřebují všeobecně vzdělané zaměstnance. Stačí jim užší specializace. Zdá se jim, že není důležité, aby programátor znal stěžejní Shakespearova díla. Proto v mocenských strukturách postrádáme tlak na investice do vzdělávání obecně. Ovšem pro rozvoj společnosti to důležité je. Tady by se mohla projevit nějaká vyšší autorita typu OSN nebo EU, která požadavek prosadí.

A způsob vyučování? Možná formou nabídky:

- a) Pro ty, kdo netouží nic pochopit, obrovský seznam, který se musejí naučit
- b) Pro ostatní seznámení s velkými redukcemi
- c) Po uplynutí tréninku soutěž mezi oběma skupinami
- d) Nabídka skupině (a) začít se učit redukce podle (b)

1b) Seznam významných redukcí

- 1b1) Fyzika, geografie
- 1b2) Chemie, materiály, geologie
- 1b3) Biologie, psychologie, zemědělství, medicína
- 1b4) Matematika, kartografie, logika
- 1b5) Jazykověda, překlady, programování
- 1b6) Historie, právo, ekonomie
- 1b7) Ostatní

2) Ovládnutí 2 jazyků - rodného a světového

- 2a) Rodný jazyk. Dosavadní výsledky ve výuce rodných jazyků jsou otazníkové. Pokud sami rodiče ani hlasatelé a herci nemluví správně, fixuje se chybné užívání v raném věku a škole se daří to napravit jen omezeně, s úspěchem pod 50%. Ale proč cizelovat jazyk? Je to základ komunikace kolektivu. Čím je neurčitěji formulované sdělení, tím snadněji dojde ke zhoršení antecepce kolektivu. Zhoršení AAK snižuje zájem členů na jeho pokračování, a ohrožuje zpětně všechny členy.

Bylo by třeba nějak zajistit, aby se děti učily mluvit správně už od narození. Toho by bylo možné dosáhnout buď represivně, nebo motivačně. Represe formou nařízení a postihů je málo účinná. I když pro krajní případy odmítání bude vždy nezbytná.

Motivační by mohlo spočívat v tom, že děti by chodily s rodiči na pravidelná přezkoušení. Ty, které by mluvily s malým počtem chyb ve vztahu k věku by získaly něco jako zvýšený přírůstek na dítě (zajímavé pro méně majetné vrstvy, které jsou často i méně vzdělané) a nějaký diplom, tričko apod (pro motivaci i dětí z majetnějších nebo vzdělanějších vrstev).

- 2b) Světový jazyk. Viz kapitola "Světový jazyk", kde jsou rozvedeny podrobnosti, jež by v této kapitole zastíňovaly hlavní myšlenku vzdělávání.

Výuka druhého jazyka od dětství splňuje požadavky globalizace a uchování bohatství národních kultur. Národy, které mají angličtinu jako rodný jazyk, by se učily jako světový jazyk onu globalizovanou angličtinu s modernizovaným pravopisem.

Děti by nahlédly výhodu druhého jazyka, který je světový, v možnosti se porozumět prakticky po celém světě. Rovněž by se tak zpřístupnila literatura i mluvená forma všech národů, aniž by bylo nezbytné ohromné množství překladatelů.

3) **Vyučování o světovém bohu**

Předně je nutné zařadit světového boha do všech známých náboženství. Skoro nikdy nebude nejvyšší, protože toto místo je většinou obsazeno. Dále v řadě náboženství to ani nemůže být bůh, protože jsou striktně monoteistická. Zaveďme jej tedy např. pod označením RÁDCE. Optimálně by mělo v každém náboženství být řečeno: "Rodný bůh pro lidstvo opatřil RÁDCE, který má od 21. století dohlížet na lidstvo, aby se z nejrůznějších důvodů nevyhladilo. Rádce zde není kvůli tomu, abyste se k němu modlili. Je zde pro vás, aby otázky, které jsou v podání tradic a svatých knih historie už nejasné a vedou ke sporům, byly pochopeny k dobru lidstva. Rádce je společný všem živým tvorům planety. Měli bychom si jej vážít."

Možná nebude přijetí Rádce jednoduché pro část věřících z různých náboženství, a lze si představit i snahu po zneužití. Např. když je Rádce podřízen rodnému bohu, mohl by jej tento bůh nutit zaujmout nějaké stanovisko, které je v rozporu se zájmy planety, ač může být slučitelné se známými požadavky rodného boha.

Optimální by v takové chvíli bylo vyzvat rodného boha k poskytnutí znamení: "Náš rodný bože, my, tví ctitelé, si myslíme, že bys Rádci měl přikázat, aby X. Protože však s námi někteří nesouhlasí, prosíme tě, pokud jsi našeho názoru, abys poskytl zřetelné znamení Z. Pokud jej neposkytneš, budeme rozumět, že není tvou vůlí přikázat Rádci, aby X."

Znamení musí být zvoleno tak, aby nebylo v lidských silách - nejlépe nějaký nebeský úkaz. X musí být v rozporu s dosavadním Rádčovým postojem, jinak by bylo zbytečné znamení požadovat. Pokud by ho naopak odpůrci Rádce požadovali, mohlo by to ohrozit celý projekt.